

INTERVENCIONS DEL PORTAVEU DEL GRUP SOCIALISTES-CIUTADANS PEL CANVI EN LA COMPAREIXENÇA DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DAVANT LA COMISSIÓ PRIMERA DEL PARLAMENT (8.05.06)

Primera intervenció

El Sr. Iceta i Llorens

Gràcies, presidenta. Molt honorable president de la Generalitat, senyores i senyors diputats,

Vull en primer lloc, senyor president, agrair la seva intervenció i vull començar agraint-li la seva compareixença a petició pròpia, ja que en el passat i en ocasions similars la compareixença del president, lluny de ser la regla, era l'excepció.

Vull agrair-li també la franquesa, perquè vostè havia decidit la remodelació de què dóna compte avui amb el benentès que Esquerra Republicana no s'oposaria a l'aprovació de l'Estatut. Si Esquerra no hagués modificat la seva posició, aquesta compareixença hauria estat extremament senzilla per a vostè.

Vostè volia un govern millor, donar-li un nou impuls, i ha fet un canvi. Avui només estariem agraint la feina dels consellers i conselleres sortints, desitjant tota mena d'encerts als nous membres del Govern, parlant de la molta i molt bona gestió feta i dels reptes de futur a començar per l'aprovació del nou Estatut. Però les circumstàncies ens obliguen a parlar, efectivament, de tot això i d'alguna cosa més.

Jo començo per valorar positivament el canvi de govern que avui presenta davant aquesta Comissió i davant la cambra, i en aquests moments, precisament, subratllar l'agraïment als consellers Milà, Carretero, Solà, Siurana, Rané i Mieras per la seva tasca, a tots ells; una tasca que considerem globalment positiva, com ho és el conjunt de la tasca de govern realitzada fins ara, a la qual m'he de referir –i ho faré breument–, aprofitant que alguns altres companys, doncs, ja han parlat d'alguns elements de la gestió, perquè, si bé és obvi que l'oposició s'ha de dedicar a

criticar-la –faltaria més–, lògicament els partits que donem suport al Govern hem de posar en relleu les parts bones de la gestió, que són moltíssimes, com jo ho faré ara.

Quinze nous edificis de justícia han vist iniciada la seva construcció; 104 nous centres escolars; el finançament dels alumnes universitaris ja ha superat els cinc mil euros *per capita*; s'ha fet un acord amb els municipis per crear 30.000 noves places de llars d'infants, amb una inversió de 150 milions d'euros; 4.500 noves places de formació professional; 77 noves instal·lacions esportives; diagnòstic ràpid de càncer en tots els hospitals públics; 344 nous metges; 646 milions d'euros per reduir el dèficit sanitari –s'ha acabat la vaga–; 166 nous equipaments per a la gent gran; 3.370 noves places públiques destinades a aquests; 44 per cent d'augment dels complements de viduitat; retorn dels «papers de la dignitat»; 70.000 habitatges en fase de rehabilitació; Llei de barris; 11 nous centres penitenciaris en projecte; 6.500 noves places previstes; la taxa d'atur més baixa des del 79; l'Agència Catalana d'Inversions ha impulsat 34 projectes industrials, amb una inversió de 140 milions d'euros i la creació de 2.360 llocs de treball; tots els col·legis tindran internet en el curs 2007-2008. Uns pressupostos –em refereixo als darrers– en què prima la despesa social, que suposa el 56,9 per cent; l'augment de la inversió, que va ser de 5.780 milions d'euros el 2006, i la millora de la gestió pública. I un acord –i acabo aquí i no per casualitat– sobre internacionalització i competitivitat.

No s'estranyi, senyor president, que hi hagi qui s'exclami quan vostè parla d'empreses catalanes que emprenen aventures, perquè venim d'una etapa en què hi havia un govern a Espanya que el que intentava és que les empreses catalanes no poguessin créixer, no poguessin establir aliances, no poguessin adquirir la dimensió europea que requereixen.

Tampoc no s'estranyi que precisament del mateix partit arribin veus parlant de desprestigiar Catalunya, el partit que ha dit que el nostre Estatut està tutelat per ETA, el partit que fa unes falques de ràdio a Andalusia que diuen així com: «¿No

sabes que a partir de ahora las comunidades pobres serán las que financiarán a las comunidades ricas?»

Per tant, president, no li estranyi sentir algunes coses més, i dites per algú que sembla que moltes vegades s'ha de fer perdonar no sé què, perquè ja és obvi que el marxisme que aprecia és el dels germans Marx, i no l'altre. Per tant, no ens hem d'estranyar que l'oposició faci la seva feina, però permeti'ns que els partits del Govern fem la nostra. I jo li he de dir que els nous consellers que vostè ha incorporat, els consellers Baltasar, Balcells, Vendrell, Carnes, Mascarell i Valls suposa un nou impuls a l'acció de govern i, per tant, té tot el nostre suport.

Ara bé, li he de dir que hem de parlar, com vostè ho ha fet, i li ho he agraït, d'altres qüestions. I nosaltres li hem de dir que per al socialisme català l'aprovació de l'Estatut esdevé una veritable obsessió. Nosaltres volem que s'aprovi dimecres al Senat i que sigui amplíssimament majoritari el suport ciutadà en el referèndum del proper 18 de juny. I la pregunta és la que vostè feia, no és cap altra: és possible la convivència de posicions diferents en el si del Govern en una matèria tan decisiva per al futur del nostre país com aquesta?

La nostra resposta és que és difícil, no ho volem amagar. En parlarem quan ens convidi a fer-ho, després de l'aprovació de l'Estatut per part del Senat. Però aprofitem per dir des d'aquí als amics i companys d'Esquerra Republicana que estan en un govern que ha d'abonar sense embuts el «sí» i que això, sens dubte, pot imposar-los un seguit de restriccions que han d'estar disposats a entomar; que els socialistes considerem que la seva posició al voltant del referèndum és molt equivocada. El «no» ens condemna a quedar-nos com estem, sense perspectives de millorar el nostre autogovern per molt de temps, mentre que el «sí» ens fa avançar. Aquesta reflexió és tan més important si tenim present que ha hagut de vèncer la ferotge oposició del Partit Popular, disposat a calumniar, a mentir, a enfrontar els pobles d'Espanya i a atiar contra Catalunya tots els vents, tots els focs i tots els odis.

En aquesta situació, nosaltres creiem encara més important un referendament massiu del nou Estatut. Creiem que el «no» ens perjudica com a país i que una victòria del «sí» per poc marge afebleix el potencial d'autogovern del nou Estatut, un potencial guanyat per aquesta cambra, guanyat amb la participació dels partits que activament han volgut donar suport a aquest projecte, afavorit per una negociació difícil feta per tots els partits, i també amb una negociació –que nosaltres volem subratllar– del cap de l'oposició amb el president del Govern d'Espanya, que han fet un esforç suplementari a un esforç que ja havia estat fet per tots, que ja era important, però s'havia de rematar una feina; tots sabíem la importància que tots els partits, el màxim de partits, i concretament el primer partit de l'oposició, que té més diputats que cap altre, estigués en aquest esforç.

Per tant, nosaltres rebutgem de pla qualsevol intent de minimitzar aquesta aportació, rebutgem de pla qualsevol intent a dir que el president del Govern d'Espanya no ha fet honor a la seva paraula de fer possible que Catalunya tingui un nou estatut molt millor que l'Estatut vigent. Nosaltres creiem que el «no» sols serà una victòria per als que no volen canvis, no per als que encara ja en voldrien més, de canvis. Per nosaltres, el «no» és una via morta, i ja els anuncio que la campanya que farem pel «sí» serà coherent amb aquestes conviccions profundes.

President, compta amb el nostre suport per seguir aplicant el programa del Tinell, per seguir governant al servei del país, i estem d'acord amb vostè que el servei del país passa per l'aprovació de l'Estatut. La Presidència i el Govern de la Generalitat han de contribuir a aquest objectiu, peti qui peti.

Moltes gràcies, presidenta; moltes gràcies, president de la Generalitat, senyores diputades, senyors diputats.

Segona intervenció El Sr. Iceta i Llorens

Gràcies, presidenta. Vull aprofitar una intervenció molt breu per fer alguns comentaris que es referiran més a les intervencions d'altres portaveus que a la del president, la qual comparteixo de la creu a la firma, que es deia abans.

I començo per una apel·lació directa que s'ha fet a tothom, però que nosaltres volem recollir en primer lloc. I és mostrar la nostra plena solidaritat davant de qualsevol agressió a qualsevol força política, sempre –sempre. I si en algun moment no ho hem fet ha estat per descuit, però no per manca de voluntat ni de compromís democràtic, com sap molt bé el senyor Piqué. I sobretot vull fer-ho perquè és una obligació com a demòcrata, però també perquè precisament aquest tipus d'agressions són les que poden, d'alguna manera, limitar després la contundència que hem de tenir contra determinades polítiques i contra determinats discursos polítics, per no semblar que s'hi barregen. Però la gent del Partit Popular ha d'admetre que la nostra, diguem-ne, oposició a la seva ofensiva política contra l'Estatut sigui una resposta proporcionada; i l'atac ferotge contra l'Estatut, home, jo hauria agraït que sortís al pas abans de declaracions, per exemple, com les que afirmaven que en aquests moments s'està a Catalunya perseguint el castellà com es perseguia el català durant la dictadura. O que el millor que pot passar és que, encara que s'aprovi l'Estatut, no s'apliqui; des del punt de vista de la pedagogia democràtica tampoc m'ha semblat una cosa massa encertada.

I un segon element, també molt breument, que volia fer, al voltant del «sí» i de la campanya del «sí». Per anunciar que nosaltres no criticarem sobre el tema estatutari cap partit que es defineixi pel «sí». Però no només per una qüestió que podríem dir-ne instrumental, de sumar forces en un determinat moment, sinó perquè creiem que respon a la millor tradició del catalanisme polític, que sols ha avançat quan ha sabut sumar. I per sumar se sumen coses diferents, sinó ja no caldria sumar-les. I també dir-los que nosaltres no volem participar en una cursa de qui és més imprescindible o més important que qui, perquè en aquests moments tots sabem que si no hi haguéssim estat tots els que hi hem estat no estaríem a punt

de cantar victòria. I des d'aquest punt de vista, el nostre Grup no vol minimitzar en absolut cap dels esforços fets per cap dels partits.

Si una cosa lamentem és que un partit que en aquests moments s'ha decantat pel «no», no poder estar amb ells en la batalla per la qual tant van lluitar. És veritat que això ens incomoda, fins i tot a nivell personal. Però políticament nosaltres no tenim cap dubte: aquest és un magnífic Estatut. Catalunya mereix un Estatut com aquest, i el que sens dubte no mereix és que per un «no» quedi esperant anys a venir a qui sap si aconseguir alguna cosa millor o mínimament comparable.

Nosaltres creiem que no s'hi val a trencar una llei bàsica del catalanisme, i nosaltres probablement farem la campanya citant Campalans i citant Francesc Macià. Si no tens res, agafes el que et donen; si tens alguna cosa i te'n donen més, també ho agafes. Perquè l'important és avançar i perquè l'important és aquest gran objectiu de fer aquesta pàtria lliure. Cadascú l'interpretarà a la seva manera, però per a nosaltres la llibertat de Catalunya és un procés constant i progressiu, fet d'avenços. Massa ha hagut de patir el nostre país retrocessos i persecucions com per permetre's el luxe, en una ocasió com la que tenim al nostre abast, de fallar a la cita amb la història.

Moltes gràcies.